

1 advent

Predikan i Osby kyrka 30 nov 08

”Ett nådens år”

Matt 21:1-9

När de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget skickade Jesus i väg två lärjungar ²och sade till dem: "Gå bort till byn där framme, så hittar ni genast ett åsne som står bundet med ett föl bredvid sig. Ta dem och led hit dem. ³Om någon säger något skall ni svara: Herren behöver dem, men han skall strax skicka tillbaka dem." ⁴Detta hände för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: ⁵Säg till dotter Sion: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl. ⁶Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem. ⁷De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. ⁸Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen. ⁹Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: "Hosianna Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!"

Tiden. Vad är egentligen tiden? Det är något som vi bara tar för givet, vi funderar inte så mycket över det. Men börjar man göra det och försöker definiera exakt vad tiden egentligen är så får man problem.

Tiden håller en jämn hastighet av 60 minuter i timmen och det gäller för alla människor. Ändå så upplever vi tiden så olika. För barnet kan ett sommarlov vara som en hel livstid, vi andra bara blinkar och så är det plötsligt jul.

Många säger sig vara slavar under tiden. Almanackan är ständigt fullbokad, det finns så mycket vi inte hinner med, men tiden räcker inte till. "Tänk om dygnet hade haft 25 timmar" suckar vi ibland. Som om det skulle ha förändrat något.

Ändå sysslar vi med något som vi kallar tidsfördriv, vilket låter märkligt i mina öron. Behöver tiden fördrivas, ska vi inte tacksamt ta emot den när den kommer?

Problemet är ju egentligen inte tiden i sig utan vår inställning till den. Vi vill kontrollera tiden, bemästra den, vilket naturligtvis aldrig går. Istället borde vi betrakta tid som en gåva från Gud som ständigt kommer till oss utan att vi behöver anstränga oss.

Tiden är skapad av Gud, han är den Evige, den som står över tiden och uppenbarar sig för oss. Genom att Gud har gått in i tiden så har också något av evigheten kommit in i tiden. Gud har förvandlat tiden för oss.

Jag, sa tidigare att tiden kommer till oss och det betyder också att Herren kommer till oss. Gud kommer med tiden.

Advent handlar ju om Herren som kommer till oss. Budskapet i advent är att tiden inte går mot sitt slut utan mot sin fullbordan. Man brukar säga att tiden går, istället borde vi säga att tiden kommer.

Detta är verkligen ett evangelium för oss, ju längre tiden lider, desto närmare är vi Gud och hans tid. Vi behöver inte känna att vi förlorar tid efter hand, tvärtom så vinner vi tid.

"Ni vet vad tiden lider" skriver aposteln sin epistel. Och visst vet vi det, men det är inte med missmod i rösten som Paulus säger detta. "Nu är räddning närmare" säger han. Ju mer tiden lider desto närmare är vi vår räddning.

Men tiden fram till dess ska vi ta vara på, det är en gåva från Gud att förvalta. Det är därför han skriver: "det är dags att vakna". Det är dags att tänka på hur vi använder vår tid.

Gud vill att vi använder vår tid väl till att göra gott. Vi ska lägga av mörkrets gärningar, det vill säga, allt det som inte tål offentlighetens ljus. Tiden har vi fått för att förvalta den väl.

"Låt oss leva värdigt, som det hör dagen till, inte med festande och drickande, inte med otukt och orgier, inte med strider och avund". Det han skriver handlar inte om ett förnekande av livets goda, utan missbruk av detta. Det han vänder sig mot är inställningen. "Ät drick och var glad, för imorgon ska du dö". En sådan inställning är egentligen ganska tragisk, det är ett förtvivlat försök att hålla kvar sanden som rinner mellan fingrarna.

Men då har man glömt att evigheten numera är en del av tiden. Gud blev människa i tiden, och han visade sig vara Herre över tiden. Hans tid på jorden slutade inte med döden, han uppstod på tredje dagen. Och vi tror att han en dag ska komma tillbaka och slutligen förvandla tiden till evighet.

Men mellan hans första ankomst, när han föddes på jorden, och hans återkomst i härlighet så han kommer till oss på många olika sätt. Vi firar idag hur han kom till Jerusalem, ridande på en åsna. Vi upplever med folket deras jubel och glädje över att deras frälsare kommer till dem.

Och han fortsätter att komma till oss genom hela kyrkans heliga år, där vi får leva oss in i de olika händelserna i hans liv. Hans tid på jorden vävs på det viset samma med vår och helgar den. Att följa och leva sig in i Jesus liv, genom kyrkoåret, är att låta hans liv prägla våra liv. Så hans tid på jorden har inte tagit slut, den fortsätter i Kyrkans tid.

Jag sa nyss att Jesus kommer till oss på många olika sätt. I människor vi möter, i allt som händer. Allt får en mening och en närvaro.

Idag kommer han till oss genom bröd och vin. Brödet och vinet som finns på altarbordet kommer snart att fyllas med hans närvaro så att vi tar emot honom när vi går fram till altarrunden.